

יום הולדת, חגיגה מטרדת

חגגתי 63, אבל במקום שיקומו לכבודי באוטובוס, מצפים ממני לנצח את ארטיום דולגופיאט בהתעמלות

למסיבות הפתעה יש בדרך כלל מסלול קבוע, שמתחיל בכך שמובילים אותך למשהו שהיה יכול להישמע סביר, אלמלא קרה דווקא בתאריך יום ההולדת שלך. הרי אתה צריך להיות טמבל גמור כדי להאמין שדווקא בערב הזה "אנחנו קופצים לשאול וזיוה לקפה", בלי שזה יתגלה כמסיבת הפתעה באתר נידח בשם משעולי הערבה עם 200 מוזמנים, כולל לינה באוהלים, טיול גמלים וקומז'יץ (שיגרמו לך להתגעגע לקפה הפושר של זיוה). בכניסה יכה אותך הצליל המוכר של "הפי ברת'דיי טו יו, חלומות יתגשמו" בביצוע להקת עדן, או להיט ימי ההולדת של סטיבי וונדר בעל השם הדומה.

לצערך, שני השירים הללו ביחד עם "יש לי יום הולדת" של להקת אחרית הימים הם היחידים שמיועדים לאנשים מעל גיל 5. באירוע של אנשים מבוגרים לא ישירו את "איפה איפה איפה איפה העוגה", כי העוגה לא טובה לך לכולסטרוול, ועדיף כבר "איפה איפה איפה הפריכית".

לגבי האיחול הפופולרי "שתזכה לשנה הבאה", הוא תמיד נראה לי מעט פסימי עבור ילד שכל החיים לפניו, ואוהביו מאחלים לו, כמי שקנה כרטיס חישיגה, "לזכות" בעוד שנת חיים אחת. האיחול הזה מתאים יותר לקשישים שרואים את הסוף.

במהלך מסיבת הפתעה,

כשעל הפנים של כולם מרוחה הבעת "עבדנו עליך!", כאילו הם מינימום יגאל שילון, אתה אמור להסתובב עם הפנים המופתעות בין השולחנות ולספר שוב ושוב לכל שולחן איך לא הבחנת בכלום, וכמה זה מדהים איך כולם הצליחו לעבוד עליך – למרות שאתה יודע על זה כבר חודשיים, מאז שאחד החברים התקשר להתנצל שלא יוכל להגיע למסיבה שלך כי הוא בחו"ל.

אנשים עם מודעות פיננסית עמוקה ינצלו את האירוע המרגש שנתערך לכבודם כדי לבחון את דוכני המזון, הסאונה, התאורה והלהקה, לבצע חישוב מהיר של העלויות ולהגיד לעצמם בלב: "שיט, מחר אני צריך לשלם על כל זה". הם מבינים שאחרי כל האנשים שהתקשרו להגיד מזל טוב, מחר תתקשר גם הפקידה מהבנק.

בדרך כלל, מארגני הפתעה ישכחו להזמין כמה אנשי מפתח בחיך, כך שלמחרת תצטרך לבצע בקרת נזקים ולצלצל לכל מיני חברים קרובים מהעבודה, להינצל ולהגיד "כמה חבל שלא הייתם", למרות שהיית שמח לראות אותם באירוע בערך כמו את זכריה זבידי.

הרגע המסוכן ביותר באירוע הוא שלב הנאומים. זה השלב שבו מתברר לך שבין כל המילים היפות והחרוזים הגבוליים, המסר הוא שאתה לא כזה להיט, אלא קמצן, רכלן וחרא של אבא. אם בין החברים או בני המשפחה יש כאלה שלפחות יודעים לכתוב את המסר באופן משעשע, הרווחת. הנה דוגמה:

"התבנסנו הערב בולנו

להגוג לך 50

למרות שבינינו,

אתה לא נראה דקה יותר מ-60.

אז מה נברך אדם שיש לו בעצם הכל –

אישה כזאת מהממת ובית ממש גדול?

שמחים על זה שאתה אבא נפלא וחבר מהמם,

ובעיקר שעל כל האירוע, אתה זה שמשלם."

yairn@israelhayom.co.il

רואים אנשים מבוגרים קופצים לבריכת כדורים בג'מבורי. אלא שזה לא תמיד תלוי בך. אם נגזרו עליך חגיגות שאתה לא חפץ בהן, נסה לפחות לוודא שלא מדובר באירוע גדול ומושקע מדי, כי כשיגיע יום הולדת עגול, הפסטיבל יהיה חייב להיות עוד יותר גדול.

יום הולדת עגול הוא זמן לחשבון נפש בסגנון מה הספי קתי בחיים האלו, וזה לא תמיד קל. אם יש בסביבתך אנשים מצליחים, עשירים, מפורסמים ומרוצים מדי, ואתה לא מאלה ששמחים בחלקם, ההשוואה לחיים הבינוניים שלך עשויה לייצר משבר שבקבוצתו אולי תעזוב את הבית, תצא למסע סביב העולם ותרכוש אופנוע או רכב פתוח, כשאתה שוכח שמה שמתנפנף לך ברוח זו כבר לא בלורית מפוארת אלא ארבע שערות בסגנון הלוואה וחיסכון.

אם יקיריך מבינים שאתה לא בעניין של פסטיבלים גדודיים ומרחמים עליך, תגמור את יום ההולדת עם נזק מינימלי במסעדה נחמדה עם משפחה וחברים. גם במקרה כזה יש מצב

בחודש שעבר חגגתי יום הולדת 63. תודה רבה לכל המברכים, אני יודע שלא רואים עלי. 63 זה בהחלט גיל סביר ומכובד, בהתחשב בכך שכשהייתי ילד, אנשים בגיל הזה הלכו עם מקל, עטו זקן לבן, דיברו במבטא זה, קינחו את האף בממחטת בד משומשת, וצעירים כמו לכבודם באוטובוס. היום, כשלא מעט אנשים מגיעים לגיל 90 או 100, ובקרוב האיחול "עד 120" יישמע כמו קללה, מצופה מאנשים בגילי לרוץ, להמשיך לעבוד בפול גז, לקפוץ על קיר טיפוס, לנצח את ארטיום דולגופיאט בהתעמלות קרקע, ולכבוד יום הולדת 80 – לקפוץ ממטוס בצניחה חופשית.

ילידי יולי-אוגוסט, כמוני, סבלו בילדותם מהעובדה שיום ההולדת שלהם חל בחופש הגדול, והיה קשה להזמין את החברים מהכיתה הביתה, כי כולם בילו עם המשפחה בבית הבראה בנהריה ולא היו אמצעי קומוניקציה דיגיטליים. לכן, מאז ומתמיד אני מורגל בחגיגות צנועות בחוג המשפחה, בלי קוסם, מפעיל או ליצן, ומסתפק בנשיפה על גרות מעל עוגה

– אם כי בעידן הקורונה, מדובר בפעולה שנראית כהפצה המונית של נגיפים. ייתכן ששרד הב-ריאות והשב"כ צריכים להתחיל להילחם בנגע ימי ההולדת, לאכן טלפונים של אנשים שמקבלים לים ברכות מזל טוב בפייסבוק, ולאחר מסיבות הרבקה כאלה במבצע שייקרא "איפה איפה איפה איפה העוגה".

פעם עוד יכולת לשכוח יום הולדת של מי-שהו ולהגיד שזה פרח לך מהראש. היום, פייסבוק הרכלן דואג להזכיר לך מראש למי מחבריך יש יום הולדת, ולא משאיר לך שום תירוץ למה לא ברכת את הנודניק שאתה לא סובל. אבל העידן הדיגיטלי גם מאפשר לך לדרג את רמת היחסים עם כל אדם בחיך על פי הפלטפורמה שבה אתה מחליף איתו ברכת יום הולדת:

לייק בפייסבוק – יום הולדת של מכר לא נורא קרוב.

ברכה של כמה מילים עם אמוג'י של סמיילי ופרחים – מכר יותר קרוב.

ברכה בוואטסאפ בתוך קבוצת חברים – חבר סביר.

ברכה ישירה בוואטסאפ – חבר טוב.

טלפון ביום ההולדת, פלוס שיחה – חבר חב. ביקור בית אינו מקובל יותר בימי הולדת נטולי אירוע, והוא שמור לאירועים ממש חגיגיים, כמו שבעה.

כילה,

אתה חולם בעיקר על המתנות והמתקנים שתקבל ביום ההולדת ומשוכנע שמה שיעשה אותך מאושר זה 40 פאזלים ו-50 משחקי קופסה, למרות שזו כנראה הפעם היחידה שתוציא אותם מהקופסה. אבל מתנות יום הולדת לאדם מבוגר הן כבר משימה לא פשוטה. פעם יכולת לקנות ספר או דיסק, אבל היום כבר אין דיסקים, וספר זה זול מדי. מנוי שנתי לספוטפי יכול היה להיות תחליף מוזיקלי ראוי, אלא שמגיל מסוים אנשים לא יודעים איך להפעיל את זה, ועדיין לא מקובל לשלוח למישהו לינק כמתנת יום הולדת.

מכיוון שמשלב מסוים בחיים כבר אין הרבה מה לחגוג, ככל שעוברות השנים אני מעדיף שהתאריך שלי יעבור ללא אזכור. שישכחו ממנו ויעזבו אותי בשקט, בלי פסטיבלים מיותרים. העובדה שילדים נהנים ממסיבות יום הולדת, לא אומרת שצריך להמשיך עם המנהג הזה גם בהמשך החיים, הרי אתם לא

איור: טל לזר

לרגעים של מבוכה – למשל, אם נהוגה במקום מסורת דביקה של מלצרים שמזמרים סביב השולחן תוך שהם מגישים לך מלאכי עם זיקוק ואומרים "זה מאיתנו".

אם האנשים סביבך

קצת פחות מתחשבים, אתה עלול להיקלע לאירוע הפח"ע המכונה "מסיבת הפתעה". מדובר באירוע שקשה לצאת ממנו טוב. הרי גם אם תקלוט בחושך המחודדים ואלפי הסימנים סביבך (הסתודריות משור נות, האישה שמבקשת את הנייד שלך כדי לשלוף מספרים של חברים והעובדה שהגיע שליח מחנות המתנות "ויקטור surprise") – לא תרצה להרוס להם את הפתעה שהם כה רוצים, ותיאלץ להיראות מופתע.

לעומת זאת, אם לא תזוהה את הסימנים ובאמת תופתע, שאל את עצמך אם העובדה שעשרות אנשים משקרים לך כבר חודשיים לא מלמדת שמנגנוני הבקרה שלך כנויים, ובאותה מידה, בת הזוג שלך היתה יכולה לנהל רומן עם בעל המכולת השכונתית או עם כוכב הנוער מרגי, בלי שתדע.